

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 8. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638339744/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

og nydelig ud, og jeg er saa støvet, saa De næsten kunde blive smudsket paa Deres klare Kjole af at see paa mig. Deres Moder kommer vel strax? Naa farvel, farvel, jeg maa skynde mig op og faae min nye Frakke paa,« og han ilede ud af Døren.

Den unge Pige gik atter hen paa sin Plads, lænede sig til Karmen og saae opmærksomt paa de lette Skyer deroppe, bløde, lyse, bestandigt vekslede for den letteste Sommervind.

Hun og hendes Moder, Konsistorialraadinden, boede i den Fløj af Kapitelgaarden, som var indrettet til Fribolig, og hvor Konsistorialraadinden var en Art Abbedisse eller Forstanderinde. Hun havde som Følge heraf den bedste Lejlighed, lidt større Hævning end de andre Damer, og da hun tillige havde en Titel, en lille Formue, og hendes Mand havde været Provst ved selve Domkirken, hørte hun til Byens Patricierfamilier. Hun og hendes Datter udgjorde Kancelliraadens fortrøligste Omgang og regnedes med til Familien. Den afdøde Konsistorialraad havde, som hans Enke undertiden lod sig forlyde med, »protegeret« Kancelliraaden og væsentlig bidraget til, at han fra at være Fuldmægtig hos Stiftsskriveren var bleven den Mand, han nu var. Det var en Selvfølge efter det nære Forhold, hvori de to Familier stode til hinanden, at den gamle Frue og hendes Datter skulde spise til Middag hos Kancelliraadens paa denne Dag.

Margrethe og den unge Kandidat havde været Legekammerator. Som Skoledreng havde han gjort hende Foræring af de forskjellige Sjeldenheder, han erhvervede sig ved Kjøb eller egen Bedrift: Fuglereder, Segl, Salamandere og andre Naturmærkværdigheder. Som ung Student havde han bragt hende Glimt fra en anden Verden end den, der begrænsedes af Kapitelgaardens Mure, en Verden fuld af Liv og Bevægelse, som det var bleven ham forundt at betræde.

Døren gik op. Konsistorialraadinden traadte ind i sin sorte Atlaskes Stadskjole og med sit Strikketøj under Armen. Den gode Dame studsede ved at see sin Datter ene i Værelset og udbød lidt fornærmet: »Man har nok ikke ventet os saa tidligt. Der er heller Ingen i Dagligstuen.«

»De vide vist slet ikke, at Du er kommen, Moder,« sagde Margrethe hurtigt, thi hun vidste, at hendes Moder var lidt